ELENA MOŞUC, STRĂLUCITOARE LA BUCUREŞTI

(Costin Popa – 12 decembrie 2009)



Aşteptată îndelung de un public care îi urmăreşte spectaculoasa evoluţie pe marile scene lirice ale lumii, soprana Elena Moşuc a poposit în fine, din nou, în Capitală. Prilejul i-a fost oferit de tradiţionala serie de concerte Proms of Delight, desfăşurată în acest decembrie sub genericul Spirit of Christmas. O manifestare datorată Elite Art Club UNESCO al cărui vicepreşedinte şi director artistic pentru Departamentul Muzical este neobositul promotor Laurenţiu Daşcă.

Începând cu 2003, anul înfiinţării sub patronajul Comisiei Naţionale UNESCO, Elite Art Club a derulat multe proiecte, dintre care Proms of Delight reproduce în România o linie mondială de concerte populare. Este suficient să amintim sigle celebre ca BBC Proms sau Boston Pops. Având deja o vechime de cinci ani, Proms of Delight a reuşit să aducă în faţa publicului nostru nume îndrăgite ale scenelor internaţionale şi, ceea ce este foarte important, să promoveze o serie de tineri artişti români de operă. Anul trecut, pentru mecenat în artă, brandul românesc Proms of Delight a primit Oscarul revistei Capital, drept recunoaştere a eforturilor pe tărâm cultural.

Aşadar, recent, în două concerte succesive pe parcursul aceleiaşi seri la Ateneul Român, invitata specială a fost Elena Moşuc, vedetă aclamată de la Scala din Milano şi Opera de Stat din Viena la Bayerische Staatsoper din München şi Covent Garden din Londra, de la Deutsche Oper Berlin la New National Theatre din Tokio. (Era de dorit ca prezentatorii bucureşteni să puncteze câte ceva din acest parcurs). Din repertoriul puccinian al Elenei Moşuc, programul a cuprins câteva arii şi un duet, în acompaniamentul orchestrei Bucharest Symphonic Pops, dirijată de Valentin Doni. Partener i-a fost tânărul tenor Florin Ormenişan.

Ca întotdeauna, aura de excelenţă şi arta sopranei s-au simţit de la primele sunete ale ariei Laurettei, **O mio babbino caro**, din **Gianni Schicchi**. Ne-am simţit îmbătaţi de un glas plin de rotunjimi, cu armonice preţioase şi culoare seducătoare, lirică, modelat la fiecare măsură în multiple expresii şi articulări încărcate de sens. Puritatea şi ingenuitatea eroinei, dulceaţa adresării rugăminţilor către tatăl ei au respirat prin toate aceste virtuţi. Se ştie, Elena Moşuc este identificată cu idealul de tehnică vocală şi de manevrare versatilă a instrumentului său. Iată, deja la al doilea vers – **mi piace, è bello, bello** – în numai două măsuri, legato-ul încântă şi transportă emoţia pe arcul forte – subito piano – mezzoforte – diminuendo, într-o plămădire miraculoasă. Abandonul poetic al Laurettei îndrăgostite o însoţeşte la tot pasul... **vo'andare in Porta Rossa a comperar l'annello!** Şi, din nou, alternanţa mezzoforte – piano (**O Dio, vorrei morir!**) dă tentă înduioşătoare discursului.

Demonstraţia de măiestrie a continuat în aria lui Liù din actul al III-lea al operei **Turandot**. **Tu che di gel sei cinta** cântă nefericita sclavă şi Elena Moşuc ştie să picure în voce nuanţa „doloroso" dorită de Puccini, ca într-un lamento. Apoi, profetic, **L'amerai anche tu**, cu filaj perfect – până la inaudibil – al notei de La bemol acut, se încarcă de sfâşietoare pasiune, ca o oglindire a propriilor simţăminte ale personajului.

Rar mi-a fost dat să ascult o arie a Musettei din **Boema**, atât de minuţios construită, cu redarea atâtor faţete ale spiritului eroinei. Cu eleganţă şi graţie, **Quando m'en vo** curge insinuant, în accente domoale şi subtile, se strecoară cu nebănuită fineţe, se dezvoltă expansiv **(... felice mi fa**) şi sfârşeşte rafinat, cu un Si natural înalt preluat cu deconcertantă uşurinţă în forte şi filat până la un transparent pianissimo. Ca şi celelalte secvenţe, aria a plutit într-un legato parcă interminabil.

A urmat duetul de la finele primului act al **Boemei**, în care soprana a întrupat o Mimì delicată şi palpitantă de iubire, cu frazare impecabilă şi un Do natural acut, minunat servit.

Rememorez. Elena Moşuc este recunoscută în toată lumea ca o redutabilă belcantistă. Pagini de Rossini, Donizetti, Bellini îi revelează abilităţile de a aborda coloratura în derulări de mare rafinament şi nuanţare infinită. În această seară bucureşteană, partiturile pucciniene au demonstrat că artista se află la ea acasă şi în repertoriul liric pur, pe care îl îmbogăţeşte cu daruri venite din belcantoul romantic. O simbioză benefică şi care nu se află la îndemâna oricui.

Florin Ormenişan, care în afară de duetul **O soave fanciulla din Boema** (mare provocare, Do-ul acut!) a cântat şi aria **Una furtiva lagrima** din **Elixirul dragostei** de Donizetti, are o timbralitate plăcută dar fluidizarea liniei vocale trebuie să-i stea în atenţie.

În afara paginilor de operă, cele două concerte de Crăciun organizate de Elite Art Club UNESCO şi oferite de Raiffeisen Bank au mai programat – într-o alăturare prea mozaicată stilistic – **Concertul nr.1 pentru pian şi orchestră în re minor, op.15** de Brahms, în interpretarea viguroasă a lui Nicolae Dumitru şi pagini orchestrale de Johann Strauss şi Leroy Anderson: valsuri, polci şi indispensabilul **Radetzky Marsch**. S-a adăugat prezenţa tinerei soprane Iulia Dan, pentru aria Adelei din actul secund al operetei **Liliacul** de Johann Strauss.

O seară care a stat sub semnul strălucirii Elenei Moşuc.